

Дев'яноста весна Марії Томілової

У далекому повесному 1946-му році молодій енергійній вчительці Марії Олександрівні Томілової довірили прийняти новозбудований садочок-ясла для дітей тернопільських залізничників. Батьки відбудовували залізницю, дбали про безпечний рух поїздів і були спокійними, що їхні діти перебувають під надійною опікою вихователів.

Понад 30 років Марія Олександрівна – перша завідувач дитсадка-ясел на станції Тернопіль – віддала не лише улюбленій справі, але й залишила у кожному з вихованців частку свого люблячого серця. А скільки пройшло через цей дошкільний дитячий заклад майбутніх машиністів, колійників, енергетиків, диспетчерів, серед них – і сучасних керівників, важко й порахувати. Та чимало за-

лізничників досі з теплотою згадують Марію Олександрівну, яка з материнською любов'ю дбала про діточок.

Цьогоріч Марія Томілова зустріла свою 90-ту весну. Із нагоди поважної дати – квіти і найщиріші вітання від залізничників.

Тридцять п'ять років тому Марія Томілова вийшла на заслужений відпочинок, та впродовж цих років ніколи не забувала про

колег по роботі, залізничників, із якими було пов'язане все її трудове життя. Вона і сьогодні не відчуває себе осторонь залізниці, адже упродовж багатьох років є членом ветеранської організації локомотивного депо Тернопіль.

Тож із нагоди 90-х уродин Марію Олександрівну привітали колеги – керівництво, профактив та ветерани локомотивного депо і Тернопільської дирекції залізничних перевезень.

Зі знаменною датою приїхали привітати Марію Томілову і з далекої Самари та Підмосков'я її діти та онуки. Незважаючи на поважний вік, Марія Олександрівна досі енергійна і молода душею. Дивлячись на ювілярку, і не віриться, що цій чарівній жінці уже виповнилося 90.

– Головне – радіти кожному дню, тому тішуся, що про мене пам'ятають, – такими думками наповнене серце ювілярки.

Фото Оксани КРИСТАЛОВОЇ

На фото (зліва направо): заступник голови ветеранської організації Тернопільської дирекції залізничних перевезень Марія Гачинська, колега по роботі, вихователька дитсадку Катерина Кулик, ювілярка Марія Томілова, голова ветеранської організації локомотивного депо Тернопіль Антон Вацик, помічник начальника депо з кадрів Раїса Дідик

Весняна зупинка у старому парку

Кожне з них віком у сто-півтора літ, а три величезні 300-літні дуби з-поміж них – чи не найстаріші на сьогодні дерева древнього Львова. Ще серед них є чимало екзотів із Північної Америки, Далекого Сходу і Середземномор'я – тюльпанове дерево, маньчжурська аралія, оцтове дерево, японська айва. Парк імені Івана Франка "отаборовся" тут понад чотири століття тому (наприкінці XVI ст.) на схилі колишніх міських ланів площею майже 12 га і вважається найстарішим парком України та має статус пам'ятки садово-паркового мистецтва національного значення. Свого часу відомі ландшафтні дизайнери перепланували його у різних стилях – італійському, французькому, англійському. Так само у різні часи він називався по-різному: парк імені І.Франка чи Т.Костюшка, Єзуїтський та Поезуїтський сад.

Але у всі часи парк був і залишається нині оазою краси і відпочинку для мешканців та гостей старовинного міста: закоханих і "заклопотаних" наукою студентів, галасливих безтурботних дитворів і пенсіонерів, які віддавна обрали цей зелений квадрат місцем інтелектуальних баталій за шахівницями чи доміно. І вже понад 100 років найближчими до цього дива природи є залізничники.

Кожного робочого дня в обідню перерву до парку приходять працівники управління залізниці та Львівської дирекції залізничних перевезень, щоб подихати свіжим повітрям, помилуватися красою дерев, що от-от "вибухнуть" зеленим листям. Щовесни у парку "запалюють" свої "свічки" каштани. Є в цьому прекрасному процесі щось дуже знайоме і по-залізничному пунктуальне: щоразу вічний потяг часу робить коротку зупинку у чудовому весняному парку.

Вікторія ІВАНЕЦЬ
Фото Андрія ВЕЗДЕНКА

У попередніх номерах газета інформувала читачів про непересічну подію – століття споруди управління Львівської залізниці – та історію, що пов'язана з її зведенням. Варто сказати, що монументальна залізнична споруда, зведена на розі сучасних вулиць Гоголя і Листопадового чину понад сто років тому, гармонійно влилася в ансамбль величних будівель району. Угорі височіє духовний храм святого Юра, унизу розташований храм науки – Львівський національний університет імені Івана Франка, а поряд розкинулася чудова ландшафтна пам'ятка – парк імені Івана Франка. Більшість залізничників, ідучи на роботу чи з роботи або просто прогулюючись його стежками у затінку крилатих дерев, підзаряджаються їхньою життєдайною силою.

Квітень в історії Львівської залізниці

1887 рік. 4 квітня відкрито рух на залізничних лініях Стрий–Лавочне та Мукачєво–Лавочне.

1899 рік. 9 квітня Кабінет Міністрів Росії прийняв рішення прокласти залізницю від Києва через Олевськ і Сарни до Ковеля.

1934 рік. 18 квітня розпочав курсування поїзд сполученням Львів–Брюховичі.

1966 рік. Споруджено новий корпус пансіонату "Львівський залізничник", що в Судаку.

1972 рік. Вулицю Колійову в м. Івано-Франківську прикрасив новий п'ятиповерховий житловий будинок, споруджений для робітників паровозоремонтного заводу.

На вуглевантажній станції Іваничі для підготовки вагонів під вантаження почала діяти машина системи "Донбас-1".

Локомотивне депо Коломия повністю перейшло на прогресивний вид тяги: паровози на маневрових роботах змінили тепловози ЧМЕ-3.

1994 рік. На базі відділу науково-технічної інформації технічної служби та дорожньої науково-технічної бібліотеки створено Центр науково-технічної інформації та бібліотечно-бібліографічного обслуговування працівників залізниці.

1998 рік. Відкрито після реконструкції амбулаторно-оздоровчий комплекс у пасажирському вагонному депо Львів.

1999 рік. Здано в експлуатацію десятиповерховий 156-квартирний житловий будинок для сімей залізничників на вул. Сяйво у Львові.

У перший рейс за маршрутом Коломия–Чернівці–Івано-Франківськ вирушив новий дизель-поїзд із романтичною назвою "Голуба стріла", виготовлений на Луганському тепловозобудівному заводі.

2000 рік. Державну адміністрацію залізничного транспорту України очолив Георгій Кірна.

2001 рік. На Рава-Руському шпалопросочувальному заводі обладнано цех із відновлення старопридатних шпал.

2002 рік. За маршрутом Львів–Моршин почав курсувати електропоїзд "Черемош", оновлений працівниками моторвагонного депо Львів.

2004 рік. У локомотивному депо Львів-Захід виготовлено інспекційний поїзд (мотрису) керівництва залізниці, який відповідає найсучаснішим вимогам.

9 квітня відкрито другу чергу Сихівського шляхопроводу. Здано в експлуатацію нову цифрову АТС Львівського залізничного вузла.

2006 рік. Відкрито рух поїздів через міст на 73 км перегону Королево–Рокосово та капітально відновлено опору №5, підмиту внаслідок стрімкого підйому рівня води в річці Тиса.

Львівський завод залізобетонних конструкцій відновив випуск мостових прогонів.

2007 рік. Із 1 квітня почав курсувати другий рейсовий автобус за маршрутом Ковель–Ягодин–Ковель.

Впроваджено нову систему вантажних перевезень АСК ВП УЗ, що дозволило прискорити рух вантажів на прикордонних станціях.

2008 рік. 15 квітня з вокзалу ст. Київ-Пасажирський відправлено пасажирський поїзд сполученням Київ–Львів, сформований зі 16 нових вагонів виробництва ВАТ "Крюківський вагонобудівний завод".

У контейнерному терміналі на ст. Мостиська-II введено в дію другий 50-тонний кран, що дозволило збільшити обсяги перевантаження великовагових контейнерів.

2010 рік. У Клінічній лікарні Львівської залізниці відкрито Центр літотрипсії, де застосовуються найпередовіші технології лікування сечокам'яної хвороби.

2012 рік. 4 квітня завершено роботу з впровадження автоматизованої системи комерційного обліку електричної енергії (АСКОЕ). Зареєстровано та отримано Свідоцтво про внесення до Реєстру автоматизованих систем комерційного обліку ринку електричної енергії.

2013 рік. За Програмою реформування залізничного транспорту України відбулося об'єднання локомотивних депо Львів та Львів-Захід.

За матеріалами історичного архіву та газетних публікацій підготував Юрій ДУБИК